

3. Відеогра [Електронний ресурс]. – URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Відеогра>.
4. Дронь, А. 5 найвідоміших комп'ютерних ігор за мотивами книг [Електронний ресурс]. – URL: <https://vsiknygy.net.ua/neformat/44561/>.
5. Зоренко, А. В. Реклама в комп'ютерних іграх як спосіб маркетингових комунікацій [Електронний ресурс]. – URL: http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/16694/1/Advertising_in_computer_games.pdf.
6. Крыловский, К. Реклама в компьютерных играх [Электронный ресурс]. – URL: http://www.ideaura.com/psycholog/computer_games_advertising.php.
7. Леуцук, О. Game in Ukraine: кращі українські ігри і розробники [Електронний ресурс]. – URL: <https://styler.rbc.ua/ukr/dosug/game-in-ukraine-luchshie-ukrainskie-igry-1443510932.html>.
8. Савенко, І. В. Використання інструментів мерчандайзингу в діяльності інтернет-магазинів / І. В. Савенко, Л. В. Капніус, Н. П. Скригун // Актуальні проблеми економіки. – Київ, 2013. – № 5 (143). – С. 125–131.
9. Скрытая реклама в видеоиграх [Электронный ресурс]. – URL: <http://konspekts.ru/marketing/skrytaya-reklama-v-videoigrah/>.
10. Шевяхова, Н. Комп'ютерні ігри як територія пропаганди [Електронний ресурс]. – URL: http://osvita.mediasapiens.ua/web/online_media/kompyuterni_igri_yak_teritoriya_propagandi/.

ИНФАРМАЦЫЙНА-ДАКУМЕНТНЫЯ КАМУНІКАЦЫІ: НЕКАТОРЫЯ ПРАБЛЕМЫ АСЭНСАВАННЯ І НАВУКОВАГА РАЗВІЦЦЯ

Н. Ю. Вайцэховіч,

кандыдат педагагічных навук,

дацэнт кафедры бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці

Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў

Пытанні, звязаныя з будучыняй інфармацыйных тэхналогій і сістэм камунікацыі, маюць прынцовае значэнне для прагнавання дзейнасці ва ўсіх сацыяльных сферах. Інфармацыйна-дакументныя камунікацыі знаходзяцца пад значным уплывам тэхналогій, якія трансфармуюць асноўныя параметры сістэмы ў бок адкрытасці, лічбавізацыі, пашырэння магчымасцяў узаемадзеяння з карыстальнікамі на аснове мультымадальных сродкаў, інтэлектуалізацыі інфармацыйных сэрвісаў і сістэм абарачэння ведаў. Многія з рэалізуемых тэхналогій знаходзяцца на чацвёртай («схіл асветы») і пятай («плата прадуктыў-

насці») стадыі цыклу тэхналагічнай сталасці па Gartner, а гэта значыць, будуць аказваць глыбокі ўплыў на трансфармацыю сістэмы інфармацыйна-дакументных камунікацый і надалей.

Тэхналагічныя змены ў значнай ступені стымулююць перасэнсаванне тэрэтычных асноў функцыянавання інфармацыі ў грамадстве, механізмаў інфармацыйнага абмену, відаў, формаў і мадэляў камунікацыі ў інфармацыйна-дакументнай сферы. Ужо на працягу дзесяці гадоў ядро актыўных ведаў у гэтай галіне складаюць ідэі і падыходы, прынцыпова звязаныя з асэнсаваннем перадавых тэхналагічных практык і адпаведных сацыяльных змен. Дадзены артыкул не прэтэндуе на паўнаватасны разбор усяго комплексу тэрэтычных ведаў у сферы інфармацыйна-дакументных камунікацый, аднак мае на мэце абмеркаванне некаторых агульнапрынятых канстант, якія дагэтуль у значнай ступені вызначаюць асноўныя ракурсы вывучэння праблем інфармацыі і дакументацыі.

Так, у інфармацыйна-дакументных навуках універсальна прынята антрапацэнтрычная (камунікатыўная) канцэпцыя разумення сутнасці інфармацыі. Згодна з ёй інфармацыя вызначаецца як звесткі, факты, канцэпты, веды, якія набываюць пэўную форму падачы ў працэсах інфармацыйнага абмену ў грамадстве. Найчасцей менавіта гэтая форма разглядаецца як інфармацыя, што ў лічбавую эпоху прыводзіць да фактычнага атаяснення паняццяў «інфармацыя» і «даня» (падача інфармацыі ў фармалізаваным выглядзе, прыдатным для перадачы, апрацоўкі, выкарыстання).

Для спецыялістаў гуманітарнай сферы, у тым ліку інфармацыйна-дакументных навук, найважнейшым для разумення сутнасці інфармацыі аспектам з'яўляецца яе праяўленне ў камунікатыўных працэсах. Па-за межамі гэтых працэсаў (перадачы, распаўсюджвання інфармацыі, інфармацыйнага абмену, інтэракцыі) інфармацыя фактычна не разглядаецца.

Тое, што інфармацыя мае значэнне, якое карэліруецца з нейкай сістэмай з вызначанымі фізічнымі і канцэптуальнымі характарыстыкамі, сцвярджаецца яшчэ ў матэматычнай тэорыі камунікацыі К. Шэнана. Свядомае ігнараванне сэнсавага аспекту, іррэlevantнага інжынернай праблеме перадачы інфармацыі па тэхнічных каналах сувязі, дазволіла Шэнану пабудаваць

строгую тэорыю інфармацыі, прыдатную для любых фізічных сістэм.

У гуманітарных навукх інфармацыя, наадварот, разглядаецца толькі ў семантычным аспекце (гэта значыць пад інфармацыяй разумеюць сэнс паведамлення, часцей за ўсё – як вынік інтэрпрэтацыі), а самой здольнасцю канструяваць сэнс надзяляюцца толькі людзі. Адсутнасць узгадненняў з фізіялагічнымі механізмамі ўспрыняцця і апрацоўкі інфармацыі біялагічных арганізмаў, прынамсі вышэйшых жывёл, а таксама з працэсамі кіравання інфармацыяй у інтэлектуальных сістэмах прыводзіць да ізаляванасці адпаведных тэорый і немагчымасці прымяняць іх да вырашэння найважнейшых міждысцыплінарных праблем: сэнсавая апрацоўка інфармацыі інтэлектуальнымі прыёмнікамі, двухбаковае чалавека-машыннае ўзаемадзеянне, развіццё нейракамп'ютарных інтэрфейсаў, інтэлектуальны аналіз даных і інш. Для інфармацыйна-дакументнага комплексу навук гэта азначае фактычнае выключэнне з распрацоўкі праблем аугментацыі чалавечых магчымасцяў на аснове ўзаемадзеяння з інтэрактыўнымі носьбітамі інфармацыі, складанымі камунікацыйнымі сістэмамі, сеткамі ведаў (knowledge network), інтэлектуалізаванай рабочай прасторай.

Прыкладное разуменне сутнасці інфармацыі толькі як даных або звестак, якія перадаюцца ў працэсе сацыяльнай камунікацыі, без падключэння функцыяналістычных, атрыбутыўных і іншых падыходаў і ракурсаў, істотна звужае традыцыйную для інфармацыйна-дакументных навук галіну вывучэння чытання, інфармацыйных патрэб карыстальнікаў, інфармацыйных паводзін, зменлівых стратэгіі пошуку, апрацоўкі, ацэнкі і выкарыстання інфармацыі ва ўмовах сучаснага інфармацыйнага грамадства.

У выніку ў сферы вывучэння чытання склалася сітуацыя, калі культуралагічныя, тэхналагічныя, сацыяльныя, паводніцкія і нейралагічныя аспекты чытання не інтэграваны і амаль не ўзгодненыя паміж сабой. Дадзеныя, атрыманыя ў выніку сацыялагічных даследаванняў чытання па традыцыйных для інфармацыйна-дакументных навук метадыках, супярэчаць вынікам кагнітыўных і нейралагічных даследаванняў, якія самі па сабе даволі неадназначныя.

Так, у сферы інфармацыйна-дакументных камунікацый на падставе ўласных даследаванняў склалася агульнае меркаванне аб зніжэнні цікавасці да чытання, звужэнні тэматычнага і відавочна дыяпазону, актыўнасці, сістэматычнасці і інш. Абсалютная большасць гэтых даследаванняў датычыць толькі аднаго віду чытання – паглыбленага сфакусаванага (лінейнага). Існуюць спробы сабраць дадзеныя наконт некаторых відаў анлайн-чытання, аднак метадыка збору гэтых дадзеных абыходзіць найважнейшыя кагнітыўныя і фізіялагічныя параметры чытання і, адпаведна, не дазваляе рабіць аргументаваныя высновы. Да такіх крытэрыяў належаць, перш за ўсё, умовы і ступень чытацкай актывацыі, работа з кантэкстам, кагнітыўная накіраванасць, шматзадачнасць і складанасць чытання, мультымадальнасць (пераключэнне ўвагі з аднаго віду інфармацыі на іншы), узровень разумення тэксту (сэнсавая апрацоўка), узровень эмацыйнага падключэння і іншыя характарыстыкі, якія дазваляюць даследаваць чытанне як культурна абумоўлены кагнітыўна-складаны працэс. З усіх падобных параметраў звычайна выкарыстоўваюць хуткасць чытання і яго залежнасць ад носбітаў інфармацыі, а таксама некаторыя «адукацыйныя» крытэрыі сэнсавай апрацоўкі.

Вынікі нейрафізіялагічных даследаванняў дэманструюць карціну змянення работы мозга і вышэйшых коркавых функцый пад уплывам чытання. Тэкставае сканаванне і скімінг, мультымадальнае пераключэнне робяць чытанне больш складаным і энергетычна затратным працэсам, павышаюць разумовую нагрузку і навучаюць мозг новым кагнітыўным задачам. З другога боку, чытанне лонгрыдаў, асабліва высакаякаснай мастацкай літаратуры са складанымі метафарамі і сінтаксісам, выклікае нашмат мацнейшы і працяглы водгук, задзейнічае большы аб'ём мозга, чым чытанне спрошчаных тэкставых версій [2]. Аналіз імклівых трансфармацый у характары ўспрыняцця і разумення інфармацыі, атрыманай з крыніц розных відаў, жанраў, знакавай і фармальнай прыроды, з апорай на комплекс міждысцыплінарных ведаў – гэта адзін з эфектыўных спосабаў вывучэння праблем сучаснага інфармацыйнага грамадства новымі сродкамі і адпаведным інструментарыем.

На фундаментальным узроўні інфармацыйна-дакументных навук гэта азначае пераасэнсаванне прыроды інфармацыі і

асноўных механізмаў яе функцыянавання ў грамадстве. Перш за ўсё, адыход ад канцэпцыі нематэрыяльнасці і аб'ектыўнасці сэнсу, вывучэнне яго як асобнага значэння, якое набывае інфармацыя ў канкрэтнай сітуацыі яе ўспрыняцця і разумення. Сэнс інфармацыі вызначаецца кантэкстам, а таксама сацыяльна-культурнымі ўстойлівымі і сітуацыйнымі матрыцамі, якія распазнаюцца псіхікай і ўздзейнічаюць пры генерыраванні сэнсу на падсвядомым (распазнаванне навізны і значнасці сігналаў) і свядомым (фарміраванне сэнсу для рэагавання) узроўнях. Канцэпцыя «вымання» сэнсу, як аб'ектыўна зададзенага ў паведамленні, падаецца даволі архаічнай і не адпаведнай сучаснаму ўзроўню развіцця навуковых ведаў.

Канцэпцыя інфармацыі як звестак [1] або ведаў (тым больш як формы перадачы ведаў у часе і прасторы) становіцца малапрадуктыўнай для інфармацыйна-дакументных навук, бо ў гэтым значэнні немагчыма апісаць большасць сучасных інфармацыйных працэсаў. Канцэпцыя інфармацыі як дадзеных, якія апрацоўваюцца і інтэрпрэтуюцца для атрымання сэнсу [3], больш прыдатная для вырашэння сённяшніх рабочых пытанняў у сферы інфармацыйна-дакументных камунікацый. Аднак пры пашырэнні на міждысцыплінарныя галіны, якія знаходзяцца пад значным уплывам фізіка-матэматычных, кібернетычных, біялагічных, сінергетычных падыходаў, дадзенае вызначэнне не спрацоўвае.

З паняццем інфармацыі звязана развіццё многіх тэхнічных, прыродазнаўчых, гуманітарных навук і міждысцыплінарных галін ведаў, і дакладнае, вычарпальнае яе вызначэнне застаецца дагэтуль адной з самых складаных навуковых задач. Тым не менш найбольшую прадуктыўнасць у вырашэнні сучасных навуковых і практычных праблем паказваюць падыходы, якія грунтуюцца на вызначэнні інфармацыі як фундаментальнай колькаснай характарыстыкі сістэмы, непасрэдна звязанай з энергіяй; як меры ўпарадкаванасці і складанасці сістэмы; як меры змяншэння (або зняцця) нявызначанасці ў выніку атрымання сігнала.

Пры аналізе сістэмы інфармацыйна-дакументных камунікацый разглядаюцца асобныя інфармацыйныя і камунікацыйныя сістэмы, іх элементы, працэсы, а таксама функцыянаванне

дынамічнай сістэмы цалкам, што прыводзіць да неабходнасці адаптаваць асноўныя функцыяналістычныя падыходы разумення сутнасці інфармацыі і вывучэння інфармацыйных працэсаў і з'яў. Інфармацыя ў такіх падыходах разглядаецца як сігналы, якія апрацоўваюцца сістэмай для карэктыроўкі функцыянавання пры адаптаваным кіраванні і самакіраванні. Комплекс тэорый, якія закранаюць аспекты кіравання, сувязі і кантролю ў складаных кібернетычных сістэмах, функцыянал носьбітаў і пераўтваральнікаў інфармацыі, пабудовы эфектыўных формаў і сродкаў інфармацыйнага абмену, аб'ектывацыі, абарачэння і выкарыстання ведаў, маглі б істотна пашырыць і дапоўніць тэарэтычны базіс інфармацыйна-дакументных навук. Перш за ўсё гэта датычыць тэорыі інфармацыйных патрэб карыстальнікаў як базавай перадумовы бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці, на якой традыцыйна будуецца канцэпцыя інфармацыйнага сэрвісу, аналіз дзейнасці інфармацыйных устаноў і мэтай накіраванасці інфармацыйна-дакументных камунікацый.

У сацыяльных асяродках інфармацыйныя працэсы і сістэмы маюць выразныя асаблівасці, таму неабходна пазбягаць механічнага пераносу фізіка-матэматычных падыходаў на аналіз культурных і сацыяльных з'яў. У гуманітарных навук актыўна развіваюцца арыгінальныя падыходы і цэлыя комплексы навуковых ідэй, сканцэнтраваныя на праблемах нелінейнай культурнасці, новых відаў, формаў і мадэляў камунікацыі ў медыйна-інфармацыйнай прасторы, а таксама комплексным разборы інфармацыйнага грамадства як культурнага і сацыяльнага праекта. Тым не менш у комплексе інфармацыйна-дакументных навук пакуль не перагледжана базавае канцэпцыя сацыяльнай камунікацыі як працэсу перадачы інфармацыі ці інфармацыйнага абмену (адпаведна дакументнай камунікацыі – як інфармацыйнага абмену, апасродкаванага дакументамі) з захаваннем лінейных мадэляў яе ажыццяўлення.

Любы рэальны камунікацыйны працэс у сацыяльнай сферы ўключае акрамя трансляцыйнага (перадача інфармацыі) выразны інтэракцыйны аспект (узаемадзеянне ў сацыяльна-культурных умовах канкрэтнай сітуацыі). Для камунікатыўных працэсаў у інфармацыйна-дакументнай сферы нароўні з лінейнымі характэрны сеткавыя і нелінейныя мадэлі, якія адлюстроў-

ваюць інфармацыйную дзейнасць ва ўмовах сеткавай самаарганізацыі і культуралагічныя аспекты ўзаемадзеяння з тэкстам.

Такім чынам, дапаўненне і ўзбагачэнне класічных тэорый новымі падыходамі, міждысцыплінарнымі ракурсамі вывучэння праблем інфармацыі і дакументнай камунікацыі дазваляць ахапіць цэлы шэраг аспектаў інфармацыйнага абмену, тэхналагічных мадэляў распаўсюджвання ведаў і ўзаемадзеяння людзей і сістэм у сучасным інфармацыйным грамадстве.

1. Сістэма стандартаў па інфармацыі, бібліятэчнай і выдавецкай справе. Інфармацыйна-бібліятэчная дзейнасць, бібліяграфія. Тэрміны і азначэнні: СТБ ГОСТ 7.0-2004. – Мінск : Дзяржстандарт : Беларус. гос. ін-т стандартизации и сертификации, [2004]. – 35 с.

2. Cull, B. W. Reading revolutions: Online digital text and implications for reading in academe [Electronic resource] / Barry W. Cull // First Monday, 2011. – V. 16, № 6. – Access mode : <https://doi.org/10.5210/fm.v16i6.3340>.

3. ISO 5127-2017 Information and documentation. Foundation and vocabulary [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.iso.org/obp/ui/#iso:std:iso:5127:ed-2:v1:en>.

**ТВОРЧЕСКИЕ КОЛЛЕКТИВЫ И ИЗВЕСТНЫЕ
ВЫПУСКНИКИ КАФЕДРЫ БЕЛОРУССКОГО
НАРОДНО-ПЕСЕННОГО ТВОРЧЕСТВА
УЧРЕЖДЕНИЯ ОБРАЗОВАНИЯ
«БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРЫ И ИСКУССТВ»**

А. Ю. Володченко,

*старший преподаватель кафедры белорусского народно-песенного
творчества Белорусского государственного
университета культуры и искусств*

Национальное народно-песенное исполнительство благодаря разнообразию форм и жанров хорового и ансамблевого пения вызывает неподдельный интерес у современных слушателей. Это выражается не только аншлагами в концертных залах, где работают профессиональные певцы-народники, но и активным ростом численности любительских коллективов, популяризирующих сегодня аутентичный и сценический фольклор.